

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ο άρχιεραββίνος της Λιθουανίας Γκαόν, θαύμα τεραστίας μνήμης...

Συχνά, παρουσιάζονται στην ιστορία της ανθρωπότητας διάφορα άτομα, με τεράστια, καταπληκτική μνήμη. Ένας απ' τους ανθρώπους αυτούς, σεβάσμιος και πάνσοφος, ήταν κι' ο άρχιεραββίνος της Λιθουανίας Έλισσαίος Γκαόν, τον οποίο σάς παρουσιάζουμε σήμερα. Ζούσε διαρκώς στη Βίλνα, πρό αρκετών χρόνων, και ήταν αντίκειμενο του γενικού θαυμασμού και σεβασμού. Η μνήμη του ήταν τόσο απέραντη, ώστε ήταν αρκετό να διαβάσει μια φορά έναν ογκώδη τόμο, για να τον θυμάται ολόκληρον κατόπιν λέξι προς λέξι. Ο καθηγητής-δότης Γκράτες, σύγχρονος και φημισμένος ιστορικός, θεβαιώνει ότι ο άρχιεραββίνος Έλισσαίος ήξερε «από στήθους» τὸ περιεχόμενο δύομισυ χιλιάδων ολόκληρων τόμων, μικρών και μεγάλων, μεταξύ των οποίων τὴν «Βίβλο», τὸ «Ταλμούδ» κλπ. κλπ.

Από τὰ πιὸ παράξενα τῆς φύσεως θὰ εἶνε ἀσφαλῶς καὶ τὸ ἐξῆς:

Υπάρχουν ψάρια, τὰ ὁποῖα θγαίνουν ἀπὸ τὴ θάλασσα, περπατοῦν μακαρίως στὴ στεριά, κ' ὕστερα — πεινασμένα φαίνεται, ἀπ' τὸν περίπατό τους — σκαρφαλώνουν σβέλτα στὰ δένδρα καὶ τρῶνε διάφορα ἔντομα, κάμπιες καὶ καρπούς!

Μὴν κάνετε τὸ σταυρό σας... Τέτοιου εἶδους ψάρια ὑπάρχουν ἀρκετά. Ἐνα ὠρισμένο εἶδος τὸ ἀνακάλυψε ὁ φυσιοδίφης. Σλόσσερ, στὰ παράλια τῆς νήσου Μαλαισίας, λέγεται ἐπιστημονικὰ «Περιοφθαλμος», ἐξ αἰτίας τῶν ξεπεταχτῶν ματιῶν του. Καὶ μπορεῖ νὰ περπατῆ στὴ στεριά καὶ νὰ σκαρφαλώνη γρήγορα στὰ δένδρα, μὲ τὴ βοήθεια τῶν δυὸ κοιλιακῶν περυγίων του, τὰ ὁποῖα εἶνε μετασχηματισμένα ἀπ' τὴ φύσι σὲ εἶδος γαμψονύχων ποδαριῶν!

Σὰς παραθέτουμε τώρα καὶ μιὰ λιγόλογη ἐπιστολή, ἀθηντικωτάτη, τὴν ὁποῖαν ἔστειλε στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Νέας Ὠόρκης ἓνας ἀξιόπιστος ἐπιστήμων, ἰατρός στὴν πόλι Κάλμα τῆς Ἀμερικῆς.

«Κύριο,

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ψάρευα μὲ τὴν ιδιόκτητο βενζινακάτο μου στὸν ποταμὸ Κολούμπια Ρίβερ, κάπου δυὸ μίλια πὸ κάτω ἀπ' τὴν Κάλμα. Ξαφνικὰ, ἓνας μεγάλος μαῦρος «ροφός», ξεπήδησε ὡς μισὸ μέτρο ἀπάνω ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τῶν νερῶν τοῦ ποταμοῦ, ἔχαψε ἓνα πουλάκι, πὸν κυνηγοῦσε τὰ κουνούτσια καὶ πάλι ξαναβηθίστηκε μέσα στὰ νερά...

Ἰμέτερος, Α. Στάφορντ, Ἰατρός».

Ἡ ὠμορφιά, ὅπως ξέρετε, εἶνε ζήτημα τῆς ἄλφα ἢ τῆς βῆττα ἀντιλήψεως τῶν διαφόρων λαῶν τῆς οἰκουμένης. Ὡστόσο, ἡ ἀντίληψι, τὴν ὁποῖα ἔχουν οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Κεντρῶας Ἀφρικῆς —

καὶ μάλιστα οἱ τῆς φυλῆς «Σάρα - Τζίνγκες» — εἶνε ἢ πὸ ἐξωφρενικὴ ἀπ' ὅλες: Τὸ ἄκρο ἄωτο τῆς γυναικείας ὠμορφιάς γι' αὐτούς, εἶνε τὰ πελώρια καὶ τεραστῶδη χεῖλη!

Μὰ πῶς ὁμως τὸ κατορθώνουν, ὡστε νὰ τοὺς δίνουν τὸ φριχτὸ μέγεθος,

Τὸ ψάρι «Περιοφθαλμος», τὸ ὁποῖο βρῖσκεται στὴ Μαλαισία. Μπορεῖ καὶ περπατᾶει στὴ στεριά, σκαρφαλώνει τὸ ὁποῖο σβέλτα στὰ δένδρα καὶ τρῶει ἔντομα καὶ κάμπιες!

Ὁ Γασπάρ Χάουζερ, διάδοχος τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Βάδης, ὁ ὁποῖος μποροῦσε κι' ἔβλεπε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καταμεσήμερο καὶ μὲ ἥλιο!

κὸνα μας; Ἀπλούστατα, ὡς ἐξῆς: Σχίζουν τὰ χεῖλη τῶν νεογεννητῶν κοριτσιῶν τους καὶ ἐφαρμόζουν ἓναν σιδερένιο κρίκο. Σιγά - σιγά, κι' ὅσο μεγαλώνει ἡ ἡλικία τοὺς, προσθέτουν κρίκους πὸ μεγαλύτερους, ὡστε τὰ χεῖλη νὰ θρῖσκωνται διαρκῶς τετωμένα.

Ὅταν πειὰ γίνουν ἐνήλικες γυναῖκες, τὰ χεῖλη τους ἔχουν θρέψει μαζὺ μὲ τοὺς κρίκους κι' ἔχουν πάρει τὶς ἀποκρουστικὲς αὐτὲς διαστάσεις, τὶς ὁποῖες βλέπετε μὲ ἀναλογία στὴν εἰκόνα μας!

* * *

Ἀκοῦστε τώρα καὶ τὴν ἱστορία τοῦ Γασπάρ Χάουζερ, τόσο παράξενη ὅσο καὶ μυστηριώδη. Σὲ ἡλικία εἰκοσιπέντε ἐτῶν, ὁ νέος αὐτός — γιὰ τὸν ὁποῖο γράφηκαν πάμπολλοι τόμοι ἀπὸ διασημοὺς συγγραφεῖς — μποροῦσε κι' ἔβλεπε καθαρά τὰ ἄστρα στὸν οὐρανὸ, καταμεσήμερο κ' ὑπὸ τὸν φλογερὸ κι' ἐκτυφλωτικὸ ἥλιο τοῦ καλοκαιριοῦ:

Πῶς τὸ κατῶρθωνε, τὸ ἀλλόκοτο αὐτὸ γεγονός;

Λοιπὸν, ἰδοὺ ἡ ἱστορία τοῦ μυστηριώδους αὐτοῦ νέου τῆς Εὐρώπης: Ὑπῆρχε ἡ φήμη γι' αὐτόν, ἀποδειγμένη ἀπὸ πλείστους συγγραφεῖς, ὅτι ἦταν ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου τοῦ μεγάλου δουκάτου τῆς Βάδης. Ἐπειδὴ ὁμως ἔδειξε σημεῖα πρώιμης ἡλιθιότητος ὁ μέγας δοῦξ πατέρας του τὸν ἀποκλήρωσε καὶ τὸν ἔκλεισε στὸ κατασκότεινα κελλὶ τῆς φυλακῆς ἑνὸς φρουρίου.

Ἐκεῖ, ἔμεινε κλεισμένος — μέσα στὴν ἀπόλυτη σκοτεινιά τοῦ κελλιοῦ του — ἐπὶ δεκαοχτῶ ολόκληρα χρόνια. Ὅταν, γιὰ πρώτη φορά εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, σήκωσε ἔκθαμβος τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ κι' ἄρχισε νὰ μετράῃ τὰ ἄστρα, τὰ ὁποῖα τόσο τὸν παραξένευαν!

Μποροῦσε ἐπίσης κι' ἔβλεπε στὸ σκοτάδι καὶ τὸ πιὸ ἐλάχιστο ἀκόμα ἀντικείμενο. Φυσικὰ, ἡ πρώιμη ἡλιθιότητος του εἶχε φτάσει πειὰ στὸ κατακόρυφὸ τῆς, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπόλυτης ἀπομονώσεώς του ἀπ' τὸν κόσμον καὶ τῆς ἐλλείψεως κάθε μορφώσεώς του.

Ἀποφυλακίστηκε κατὰ διαταγὴν τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Βάδης Γουλιέλμου καὶ τὸ μαρτῆριο τῆς πολυετοῦς καὶ σκληρῆς φυλακίσεώς του προκάλεσε τὸ ἐνδιαφέρον ὅλης τῆς Εὐρώπης κι' ὅλων τῶν ἱστορικῶν τοῦ παρελθόντος καὶ προπαρελθόντος αἰῶνος.

Οἱ ἰθαγενεῖς τῆς φυλῆς «Βούρμα» τῆς Κεντρῶας Ἀφρικῆς δὲν ἔχουν — φαίνεται — ἐμπιστοσύνη στὴν πίστι τῶν τρυφερῶν «ἡμίσειων» τους. Τὸ κλίμα ἐκεῖ εἶνε τόσο φλογερὸ, ὡστε τὶς ἐξαναγκάζει ἄθελά τους νὰ ἀπιστοῦν!

Γι' αὐτό, πολλοὶ προνοητικοὶ σύζυγοι, δένουν μὲ ἀλυσσίδες τὶς γυναῖκες τους ἀπὸ τὸ χεῖρ τους, ὅταν κοιμούνται τὴ νύχτα, κι' ἐτσι ἐξασφαλίζονται ἀπὸ κάθε τυχὸν διάθεσι ρωμαντικῆς δραπέτευσέως τους...

Τὸ ἄκρο ἄωτο τῆς γυναικείας ὠμορφιάς, γιὰ τοὺς ἰθαγενεῖς τῆς φυλῆς «Σάρα-Τζίνγκες», εἶνε αὐτὰ τὰ τεραστῶδη χεῖλη πὸν βλέπετε...